

Ο Αριθμός 29 αποτελεί το Μουσείο Γεωργιανής Κατοικίας του Δουβλίνου. Παρακαλούμε να αφιερώσετε μια ώρα για την επίσκεψή σας. Οι επισκέπτες κάνουν μια περιήγηση με ξεναγό από το υπόγειο μέχρι τη σοφίτα, μέσα από δωμάτια τα οποία έχουν επιπλωθεί με αυθεντικά τεχνουργήματα και μπιμπελό όπως θα ήταν κατά τα χρόνια μεταξύ 1790 έως 1820. Η επίσκεψη ξεκινάει με μια εισαγωγική ταινία που δίνει μια επισκόπηση του ιστορικού πλαισίου του σπιτιού. Οι επισκέπτες εξοικειώνονται με την ιστορία της πρώτης κατοίκου, της κυρίας Ολίβιας Μπίτι, η οποία μετακόμισε στο σπίτι το Νοέμβριο του 1794.

Επίπεδο Υπογείου

Το υπόγειο του σπιτιού περιλαμβάνει το κελάρι των κρασιών, πλυντήριο, μαγειρείο, αποθήκη τροφίμων και το δωμάτιο της Οικονόμου. Οι υπηρέτες θα χρησιμοποιούσαν την είσοδο στο μαγειρείο του υπογείου, η οποία είχε πρόσβαση μέσα από μια πόρτα στα κιγκλιδώματα της πρόσοψης του σπιτιού. Αυτό αποτελούσε τον πλέον πολυάσχολο χώρο του σπιτιού καθώς όλη η παρασκευή του φαγητού, το μαγείρεμα, το πλύσιμο και ο καθαρισμός λάμβανε χώρα στο χώρο αυτό.

Το *πλυντήριο* (ή *πλυσταριό*) είναι ο ψυχρός, υγρός χώρος του σπιτιού όπου πλένονταν τα λαχανικά και καθαρίζονταν τα κατσαρολικά και τα ταψιά. Μόλις προετοιμάζονταν το φαγητό στον πέτρινο νεροχύτη του Μπέλφαστ, μπορούσε να μεταφερθεί στο *μαγειρείο* για το ψήσιμο από την Οικονόμο. Οι υπηρέτες έτρωγαν τα καθημερινά τους γεύματα στην κουζίνα και έτρωγαν σε τσίγκινα πιάτα που εκτίθενται στο πίσω σκρίνιο. Όταν πρωτοκατοικήθηκε το σπίτι, η κουζίνα κατά πάσα πιθανότητα περιλάμβανε μια εστία μαγειρέματος με ανοιχτή φωτιά στο κέντρο της αλλά οι κουζίνες για μαγείρεμα άρχισαν να διατίθενται προς τα τέλη του 18^{ου} αιώνα.

Η Οικονόμος αποτελούσε ένα από τα πλέον σημαντικά μέλη του προσωπικού της κατοικίας. Ζούσε με την οικογένειά της και το μετριοπαθές της δωμάτιο βρίσκεται δίπλα στην *αποθήκη τροφίμων*. Τυπικά, η Κυρία του σπιτιού επίπλωνε το δωμάτιο αυτό με κομμάτια που δεν ήθελε πλέον να βρίσκονται στα πάνω δωμάτια. Εκτός από το να διευθύνει τους υπηρέτες, η Οικονόμος επέβλεπε το μαγείρεμα, πλύσιμο και το σιδέρωμα και το ισοζύγιο των λογαριασμών του νοικοκυριού εξαρτιόταν από αυτήν.

Ισόγειο

Την κύρια είσοδο του σπιτιού χρησιμοποιούσε η οικογένεια και οι συγγενείς και οι φίλοι τους. Το μπρούτζινο κιγκλιδωμά που βρίσκεται στο εσωτερικό της πόρτας της *αίθουσας* υποδοχής θεωρείται ότι αποτελεί ένα χαρακτηριστικό μοναδικό για το Δουβλίνο. Πιστεύεται ότι χρησιμοποιούνταν για να κρεμάσουν την κουβέρτα της καρότσας για την προστασία του βαμμένου τοίχου από βρεγμένα ρούχα. Αν και η αίθουσα υποδοχής είχε προορισμό να διαθέτει ελκυστικό σχεδιασμό, οι πρώτοι κάτοικοι αυτού του σπιτιού εμφάνιζαν μόνο γλυπτά και μεγάλους πίνακες ζωγραφικής καθώς η ασφάλεια ήταν μεγάλης σημασίας (όπως μπορεί να παρατηρηθεί από την κλειδαριά και την αλυσίδα στην πόρτα).

Η εστίαση αποτελούσε μια από τις μεγάλες απολαύσεις της ζωής κατά τον 18^ο αιώνα και μια τυπική γιορτή δείπνου ήταν μια περίτεχνη υπόθεση που αφορούσε στο σερβίρισμα έως και τριάντα διαφορετικών φαγητά μεταξύ τριών πιάτων (ορεκτικού, σαλάτας, κυρίως φαγητού και επιδορπίου). Τα ασημικά ποτέ δεν έλειπαν από την *Αίθουσα Δείπνου* και το πλύσιμο και η αποθήκευσή τους πραγματοποιούνταν υπό αυστηρή εποπτεία. Μετά το δείπνο, η συνήθεια για τους άνδρες ήταν να παραμένουν στο τραπέζι και να απολαύσουν ένα καλό κρασί πόρτο και πούρα ενώ οι κυρίες αποσύρονταν στα πάνω διαμερίσματα στην *Αίθουσα Ψυχαγωγίας ή Σαλόνι*..

Πρώτο Πάτωμα

Το *Εμπρός Σαλόνι* ήταν αφιερωμένο στην ψυχαγωγία επισκεπτών και στην έκθεση των καλύτερων δημιουργημάτων της τέχνης. Ο μεγάλος πολυέλαιος αποτελεί ένα θαυμάσιο παράδειγμα Ιρλανδικής υαλουργίας και κοπής και χρονολογείται στο 1830. Σε αντίθεση με το δημόσιο χαρακτήρα αυτού του δωματίου, το *Πίσω Σαλόνι* ήταν εν πολλοίς ένας οικογενειακός χώρος και το επίκεντρο πιο οικείων συμβάντων. Η μουσική και τα παιχνίδια με τα χαρτιά αποτέλεσαν αναπόσπαστο μέρος της ψυχαγωγίας στις συγκεντρώσεις (βεγγέρες) αυτές και, αν και ακριβό, το τσάι ήταν ένα πολύ δημοφιλές αφέψημα. Το κεντητό αντικείμενο που βρίσκεται δίπλα στο τζάκι είναι γνωστό ως "φίλτρο με στήριγμα" και προστάτευε το δέρμα της Κυρίας από τη θερμότητα της φωτιάς.

Δεύτερο Πάτωμα

Το Μπουντουάρ ή Τουαλέτα (με την έννοια του χώρου περιποίησης και ομορφιάς) αποτελούσε το χώρο όπου η Κυρία του σπιτιού ντύνονταν και ετοιμαζόταν με τη βοήθεια μιας υπηρέτριας γνωστής ως "υπηρέτρια της Κυρίας". Δείγματα από γυναικεία ρούχα του 19^{ου} αιώνα μπορούν να παρατηρηθούν σε όλο το δωμάτιο και στο μανεκέν. Αφού είχε ντυθεί, θα σερβίρονταν το πρωινό γεύμα στο τραπέζι Πέμπροκ και το πρωινό θα αναλώνονταν με την απάντηση σε επιστολές ή με την ψυχαγωγή στενών φίλων. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον στο δωμάτιο αυτό είναι το καδραρισμένο αυθεντικό κομμάτι λουλουδάτης ταπετσαρίας που χρονολογείται από το 1825/30.

Στη *Μεγάλη Κρεβατοκάμαρα* κυριαρχεί το κρεβάτι με τις τέσσερις κολώνες των αρχών του 19^{ου} αιώνα με τις κουρτίνες που προστάτευαν από το ρεύμα του αέρα. Ενώ το κρεβάτι φαίνεται να είναι πολύ μικρό σε μήκος, αυτό οφείλεται στα τεράστια μαξιλάρια και στα μακρόστενα μαξιλάρια που έδιναν στους ανθρώπους τη δυνατότητα να κοιμούνται σε όρθια θέση. Επίσης εκτίθεται και ένας αυθεντικός ίππος άσκησης που είναι εφοδιασμένος με ελατήρια και είχε σκοπό να βοηθάει στην εκμάθηση της ιππασίας. Η κρεβατοκάμαρα έχει και ένα χαρακτηριστικό *Καμαρίνι*, το οποίο περιλαμβάνει μερικά όμορφα δείγματα αυθεντικών γυναικείων υποδημάτων.

Τρίτο Πάτωμα

Το τελευταίο πάτωμα του σπιτιού αποτελούσε έναν ιδιαίτερα ζωντανό χώρο καθώς ήταν αποκλειστικά αφιερωμένος για την Γκυβερνάντα και τα παιδιά. Η Γκυβερνάντα αποτελούσε το πρωτεύον άτομο φροντίδας των παιδιών και δίδασκε μαθήματα όπως Αγγλικά, ιστορία, γεωγραφία, μουσική και μια Ευρωπαϊκή γλώσσα, ενδεχομένως Γαλλικά. Αμφότερα αγόρια και κορίτσια έπαιρναν μαθήματα στο κέντημα καθώς πιστεύονταν ότι αυτή η λεπτομερής πρακτική άσκηση τους δίδασκε πειθαρχία. Διάφορα δείγματα αυτής της δουλειάς μπορούν να βρεθούν στο *Δωμάτιο της Γκυβερνάντας* και έξω από το *Δωμάτιο Ψυχαγωγίας των Παιδιών*.

Το σκεπτικό ήταν ότι το δωμάτιο ύπνου της *Παιδικής Κρεβατοκάμαρας* έπρεπε να είναι ευρύχωρο, ξηρό και να αερίζεται καθώς τα παιδιά θα περνούσαν τον περισσότερο χρόνο τους στο διάστημα όλης της ημέρας. Ως μέρος της καθημερινής τους ρουτίνας, τα παιδιά τα ξυπνούσαν στις επτά το πρωί, πλένονταν κοντά στο τζάκι και ντύνονταν για το πρωινό. Μετά το πρωινό γεύμα η Γκυβερνάντα θα τους δίδασκε τα μαθήματά τους και σε περίπτωση που ο καιρός ήταν καλός έβγαιναν υπό συνοδεία για να πάρουν αέρα και να γυμναστούν στην Πλατεία Μέριον. Αυθεντικά μαθήματα από την περίοδο αυτή περιλαμβάνονται στο "κουτί με τα στοιχειώδη", το οποίο μπορεί να παρατηρηθεί στο διπλανό δωμάτιο παιχνιδιών, μαζί με δυο έξοχα φτιαγμένα κουκλόσπιτα.

Ο Αριθμός 29 καλωσορίζει και δέχεται επισκέπτες από όλο τον κόσμο. Το φιλικό και καλά ενημερωμένο προσωπικό μας θα διασφαλίσει ότι θα νιώσετε ευπρόσδεκτοι και ότι η επίσκεψή σας θα σας μείνει πραγματικά αξέχαστη.